

לח	דף ימ.	סוכה שהיא גבוהה	פרק ראשון	סוכה
שאינן לה פצימין, אביי אמר: כשרה; ורבא אמר: פסולה. יח: אביי אמר: כשרה. ° אמרינן פי תקרה יורד וסותם. רבא אמר: פסולה. לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם.			אביי כרב, ורבא אמר לך - עד כאן לא קאמר שכי רב התם - אלא דמחיצות לאכסדרה הוא דעבידי, אבל הכא - דלאו להכי עבידי - לא. תנן (כאן): וכן חצר המוקפת אכסדרה; ואמאי? נימא פי תקרה יורד וסותם! תרגמה רבא אליבא דאביי: כשהוה את קירווי. בסורא מתנו שכי להא שמעתא בהאי לישנא; בפומבדיתא מתנו: שכי סיכך על גבי אכסדרה שאין לה פצימין - דברי הכל פסולה; יש לה פצימין - אביי אמר: כשרה; רבא אמר: פסולה. אביי אמר: כשרה. אמרינן לבוד. רבא אמר: פסולה. לא אמרינן לבוד. והלכתא כלישנא קמא דרבא. שכי	
אמר ליה רבא לאביי: לדידך דאמרת פי תקרה יורד וסותם - אפילו הפחית דופן אמצעי?! אמר ליה: מודינא לך בההיא, דהוה ליה כמבוי המפולש.				
לימא אביי ורבא בפלוגתא דרב ושמואל קמיפלגי, דאמרו: אכסדרה בבקעה, רב אמר: מותר לטלטל בכולה, שכא אמרינן שכי פי תקרה יורד וסותם; ושמואל אמר: אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות, לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם; יט. אליבא דשמואל - כולי עלמא לא פליגי; כי פליגי - אליבא דרב;				

רש"י

דחיק לאוקמא בפלוגתא דאפילו אליבא דרב פליג למיפסלה: דמחיצות. פי תקרה זה לשם אכסדרה נעשה להיות לו מחיצה לחלל זה אבל לא להיות מחיצה לאויר שחוצה להן ואילו מחיצה מעלייתא היא הוה סמכין עלה אבל לאשורה ע"י גוד אחית לא דכי אגמריה רחמנא למשה לגוד אחית במחיצה העשויה לחלל שלה אגמריה ולא לחוצה לה ומיהו היכא דיש לה פצימין אע"ג דלגווי עבידן לבוד בפחות משלשה כמחיצה סתומה היא: תנן וכן חצר המוקפת אכסדרה. וגג אכסדרה מפסיק בין מחיצות הבתים לאויר שסיכך עליו אם יש ברוחב הגג ד' אמות פסולה דתו לא מהני לה מחיצות הבתים: אליבא דאביי. במקום אביי ובשבילו שתהא משנה זו מתורגמת לפי דבריו: כשהוה את קירווי. שעשה קירווי נמוך ולא נתן ראשי קנים על גבי תקרה שיהא פי תקרה נראה בה אלא תלאן בשוה לפי הנסרים שאין חודן נראה בסוכה כל תקרת גגותיהן חלקה ושוה היתה ולא שיפוע כעין שלנו אלא כתקרת עליות: להא שמעתא. דאביי ורבא: דברי הכל פסולה. דכיון דתקרה לחלל אכסדרה עשויה ולא לאויר שחוצה לה אין פיה נעשה מחיצות לאויר: יש לה פצימין. בפחות משלשה: אביי אמר כשרה אמרינן לבוד. ואע"פ שהפצימין לחלל אכסדרה נעשו ולא לאויר החיצון הוויא לה מחיצה דכל פחות משלשה סתימא מעלייתא היא ושדייה להכא ולהכא: ורבא אמר פסולה. דלבוד לאו מחיצה היא אלא מהלכה למשה מסיני גמירי לה וכי גמירי לה להיות מחיצה לחלל הנעשה בשבילו אבל למשדייה להכא ולהכא לא: והלכתא כלישנא קמא דרבא. ולא כלישנא בתרא דלבוד אמרינן אפילו לאויר אבל סתימת פי תקרה לא אמרינן אלא לחלל: רב אשי אשכחיה לרב כהנא כו'. סוכה זו שתיים כהלכתן היו לה דרום ומזרח והשלישית סמוכה לאכסדרה ולא היה עושה בה טפח שאמרו חכמים:

אמרינן פי תקרה יורד וסותם. מכל צד: רבא אמר פסולה לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם. כדמפרש טעמא לקמן פי תקרה עוביין של נסרים בחודן וכן עובי ראשיהן הכלה לצד סוכה: לדידך דאמרת פי תקרה אכסדרה יורד וסותם. תימא הכי נמי בסוכה העשויה באמצע חצר ומסוכך בנסרים עבים שאין רחבים ד' ונפחת דופן האמצעי ושנים מכאן ומכאן קיימין מכשרת לה נמי על ידי פי תקרה שלה ותימא בה פי תקרה יורד וסותם: מודינא לך בההיא. דכיון דאויר פתוח לנגדו דומיא דמבוי מפולש ועשוי לקפנודיא לבקיעת רבים: לימא אביי ורבא. קא סלקא דעתיה טעמא דרבא משום דקסבר בחד דופן או בשנים אמרינן יורד וסותם אבל בכל צד לא אמרינן: בבקעה. להכי נקט בבקעה דמתוך שאינה סמוכה לבית אין לה דפנות שאין עושין דפנות לשם אכסדרה אבל פעמים שעושין אותה לפני הבית ודופן הבית סותמה מאחריה: לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם. וטעמא מפרש בעירובין (צד): בארבע דפנות לית ליה אבל אם היתה שם דופן שלימה אית ליה יורד וסותם באחורניתא לימא כו' אביי כרב ורבא כשמואל: אליבא דשמואל כולי עלמא לא פליגי. כך פירש סוגיא זו בכל מקום שיכול להעמיד דברי אחד מהן שלא במחלוקתן של אחרים ודברי השני אינו יכול להעמיד אלא במחלוקת אומר כן אליבא דשמואל ודאי כדקאמרת הוא דרבא לחודיה הוא דאמר כשמואל ואביי אינו יכול להעמיד דבריו כשמואל ואליבא דשמואל לא פליג אביי למימר כשרה דמה לענין שבת דמחיצות פי תקרה לחלל אכסדרה עבידי שהתקרה לצורך אכסדרה נעשית לא שרי להו שמואל בסתימת פי תקרה כל שכן לענין סוכה שלא לשם סוכה נעשה שהרי חוץ לחללה של אכסדרה היא נעשית ומחיצות לצורך תוכן עשויות ולא לצורך חוצה להן: כי פליגי. אביי ורבא: אליבא דרב. ומילתיה דרבא לא